

عنوان مقاله:

شعر و ادب فارسی همسو با مفاهیم قرآنی و مضامین اخلاقی نهج البلاغه

محل انتشار:

پانزدهمین همایش ملی پژوهش های مدیریت و علوم انسانی در ایران (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

ناهید رحمانیان - کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

ادبیات تاثیرپذیری غیرقابل انکار و شگفت انگیزی از قرآن کریم و به تبع آن احادیث و روایات نبوی و امامان معصوم داشته است. عواملی چند در این گرایش دخیل بوده اند که جدا از باورهای دینی شاعران و نویسندگان، شرایط محیطی حاکم، نفوذ زبان قرآن در ادبیات و تاسیس مدارس دینی از اهم این توجه بوده است. اما آیا صرفا جو و شرایط حاکم میتواند تاثیر کافی بر این امر بگذارد؟ آیا جایگاه الهی قرآن، که خود یک کتاب کاملا ادبی، و الگویی موفق و نمونه اعلائی تاثیرگذاری است برای توجه و گرایش به این سمت کافی نیست؟ مقاله پیش رو سعی بر این دارد تا عوامل این توجه و گرایش را در قالب تاثیر قرآن و نهج البلاغه بر ادبیات مورد بررسی قرار دهد. روش پژوهش توصیفی از نوع تحلیل محتوا بوده و رویکرد پژوهش کاربردی است. پژوهش به صورت کتابخانه ای و کتب مختلف روایی دینی و نیز ادبی صورت گرفته است. ابزار پژوهش نیز فیش برداری بوده و یافته های حاصل از پژوهش مورد تحلیل قرار گرفته است. در اینتحقیق به مفاهیم و روایات اشاره شده است و نتیجه کلی آن که، با توجه به ضرورت قلمرو دینی در ظل توجهات احادیث معتبر و آیات با رویکرد دین پژوهی نگاهی همسو با ادبیات به عنوان مقوله ای فرهنگی دارد، تا با شناخت شاخصه های دینی در پرتو قرآن و حدیث و نهج البلاغه بتوانند مسیر اعتلای فرهنگ و مذهب گام برداشت.

کلمات کلیدی:

قرآن، نهج البلاغه، ادبیات فارسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1815570>

